

CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC
IMPORTANCE UNDER RULE 40 (1) OF THE ASSEMBLY RULES *re*
CLOSING OF FAIR PRICE SHOPS IN FAMINE AND DROUGHT
AFFECTED AREAS OF TIRUNELVELI DISTRICT

[Sri M. Bhaktavatsalam] [2nd November 1957]

Forty-nine shops were in the drought affected areas mentioned. Out of these 49 shops, only 15 were closed with effect from 1st October 1957 consequent on the general reduction in the number of Fair Price shops in the district. There are 54 Fair Price shops functioning in the drought-affected areas as against the total number of 54 shops in the whole district. Of these 34 Fair Price shops, 14 are in Nanguneri taluk, 8 in Tiruchendur, 9 in Sankaran-koil taluk and 3 in Tirunelveli taluk.

It will be seen from the above, that out of the 54 Fair Price shops in the whole of Tirunelveli district, 34 shops or about 63 per cent of the total number, are located in drought and famine affected areas of the district. The Collector has therefore taken into due consideration the needs of these areas and has retained a large number of shops there.

It may be stated in this connection that compared to the number of Fair Price shops retained in the other deficit districts of the State since 1st October 1957, the existing number of 54 shops in Tirunelveli district, are sufficiently large and such a large number of shops have been retained only because of the adverse seasonal conditions in certain areas of the district already referred to.

Considering the fact that the total monthly quota of rice for the whole State is only about 4,000 tons, which has to be distributed among 477 fair price shops in the State, it may not be possible generally speaking to increase the existing number of shops in any district unless the Central Government allot a larger quota of rice.

It is observed from the prevailing open market prices of rice in various taluks of Tirunelveli district in the current month (October), that the prices range between Re. 0-12-0 and Re. 0-14-0 per Madras measure for *boiled rice II sort* and between Re. 0-12-9 and Re. 1 for *raw rice II sort*. The above prices cannot be said to be too high when compared to the prices prevailing in the other districts. It is further observed from the latest reports that on account of the recent rains, seasonal conditions have improved in the district and there is no room for anxiety. The Government will be prepared to consider the opening temporarily of one or two more shops in any particular locality where it is keenly fit.

IV.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS VILLAGE PANCHAYATS (AMENDMENT) BILL, 1957— *cont.*

MR. SPEAKER: Yesterday we were considering the Village Panchayats Bill. The Hon. Minister had moved that the Bill be referred to a Select Committee. The hon. Member Mr. Palanisami had moved an amendment that the Bill be circulated for eliciting public opinion. The position therefore today is that the amendment of Sri Palanisami has to be put first to the vote of

2nd November 1957] [Mr. Speaker]

the House. (Sri Sattanatha Karalayar : He is not pressing his amendment). Well, I am not supposed to know what he is going to do. I am stating the position as I see it. If he does not insist, it is all right. But if Mr. Palanisami insists that his amendment should be put to vote, then it will be put to vote first and then the Minister's amendment to refer the Bill to a Select Committee will be put. In that case I would like the Hon. Minister to give me a list of members of the Select Committee. We shall now proceed.

The hon. Member Sri Govindasami was halfway through his speech yesterday.

I would like to know how many members would like to take part in this discussion. Shall we go on till 10-30? And shall we say that each hon. Member will take 5 minutes? In that case, about 15 members at 5 minutes each could speak. I believe that is agreeable?

* SRI A. GOVINDASAMY : சபைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் நான் பேசுகின்ற நேரத்தில் குறிப்பிட்டதுபோல், விக்ரவாண்டியை அடுத்த ஆசிரியர் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் 8 ஆயிரம் ரூபாய் வரை கையாளப்பட்டிருந்தும் கூட இன்னும் அந்த பஞ்சாயத் தலைவரை நீக்க முடியாத நிலைமையில் இருந்து வருகிறது. அங்குள்ள மற்ற 6 அங்கத்தினர்களும் இதைப்பற்றி ஜில்லா பஞ்சாயத்து ஆபிஸருக்கு தெரிவித்தார்கள். அதன் பிறகு ஐ.எஸ்.பி. வரைக்கும் இதை தெரிவித்து அதன் பின்னால் இது சம்பந்தமாக ஒன்றும் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் கேஸ் நடத்தி அதில் பஞ்சாயத் போர்டு அதிகாரத்தை உதவி தலைவரிடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று முடிவு செய்தும், அதற்கு பஞ்சாயத் தலைவர் இணங்காமல் ஐ.எஸ்.பி. செய்த முடிவு தவறு என்று ஹைக்கோர்ட்டுக்கு போயிருக்கிறார். இந்த நிலைமை ஏன் ஏற்படுகிறது என்றால், இந்த சட்டங்களில் பணம் கையாண்டாலும் உடனே நீக்க முடியாது என்ற நிலைமை இருக்கின்ற காரணத்தினால்தான், அதை ஒரு சர்க்காக வைத்துக் கொண்டு ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள். தலைவர் தவறு செய்தாலும் அல்லது மற்ற அங்கத்தினர்களின் நம்பிக்கையை இழந்தாலும் அந்த நேரத்தில் அந்த தலைவரை நீக்குவதற்கான வேண்டிய சட்டங்கள் இதில் இருக்கவேண்டும். மேலும் தேர்தல் நடக்கின்ற முறையில் ஒரே விதமான கொள்கையை அனுசரிப்பதில்லை. சட்டசபை தேர்தலுக்கும் பாராளுமன்ற தேர்தலுக்கும் சின்னம் தீட்டிய பெட்டிகள் தனித்தனியே வைத்து நடத்தப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் ஜில்லா போர்டு, முனிசிபல் தேர்தல், மேஜர் பஞ்சாயத் தேர்தல்களில் ஒரே பெட்டியில் சின்னங்களில் கோடு போடக்கூடிய முறையை அனுசரிக்கப்பட்டு வருகிறது. மைனர் பஞ்சாயத்துகளில் கை தூக்குகிற முறை இருந்து வருகிறது. இதனால் பொதுமக்களுக்கு குழப்பம் ஏற்படுகிறது. சட்டசபை மக்கள் சபை தேர்தல் களில்கூட, ஜில்லா போர்டு, முனிசிபாலிட்டி, மேஜர் பஞ்சாயத்து போன்ற தேர்தல்களில் சின்னங்களில் கோடுபோட்டு பழைய பொதுமக்கள் இதிலும் கோடுபோட்டு பல வோட்டுகளும் செல்லாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே எல்லா தேர்தல்களிலும், சட்டசபை தேர்தலையிருந்தாலும் சரி, ஜில்லா போர்டு அல்லது முனிசிபாலிட்டி அல்லது பஞ்சாயத்து தேர்தல் எல்லா வற்றிற்கும் ஒரே தேர்தல் முறையை கையாள்வேண்டும் என்கின்ற காரணத்தினால்தான் இதை நான் வற்புறுத்தி சொல்ல விரும்புகிறேன். முன்பு பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட காலத்தில் பல குழப்பங்களும் கட்சிப் பூசல்களும் ஏற்பட்டன என்ற காரணத்தால் அங்கத்தினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம் என்ற முறையை இப்போது அரசாங்கம் கொண்டு வருகிறது. கட்சிப் பூசல்கள் எப்போதும் இருக்கத்தான் செய்யும். நந்த ஊரிலும், கட்சி பிரதிக்சி இல்லாமல் ஏகமனதாக யாருமே தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சியில் அனுதாபம் உள்ளவர்களும்

[Sri A. Govindasamy] [2nd November 1957]

காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ளவர்களும் அவர்களுடைய கட்சி உறுப்பினர்களை தங்கள் அபேட்சகராக நிறுத்துகிறார்கள். அதேபோலத்தான், மற்ற கட்சிக்காரர்களும் அங்கே தங்களுக்கு செல்வாக்கு இருந்தால் தங்கள் கட்சிப் பெயரால் நிறுத்தாவிட்டாலும் தங்கள் கட்சி ரூபத்தில் தங்களிடையே அபேட்சகரை நிறுத்துகிறார்கள். அவர்கள், “அபிஷியல் காண்டிடேட்” போடாவிட்டாலும் தங்கள் கட்சி ரூபமாக நிறுத்துகிறார்கள். ஆகையால் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும்போது குழப்பம் வருகிறது என்றும், அங்கத்தினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் போது குழப்பம் வராது என்றும் சொல்வது தவறு. பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் பொதுமக்களுடைய நம்பிக்கையைப் பெற்ற நல்ல பிரதிநிதி வரமுடியும். ஆனால் அங்கத்தினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும்போது பணமுள்ளவர்கள்தான் வரமுடியும் என்பது நான் சொல்லாமலேயே ஆட்சிபீடத்தில் இருப்பவர்களுக்குத் தெரியும். 590—1,000 ரூபாய் செலவழிப்பவர் சுலபமாகப் பஞ்சாயத்துபோர்டு தலைவராக வர முடியும். இதன் காரணமாக பொதுமக்களுடன் தொடர்பு கொண்டு பொதுஜன சேவை செய்பவர்கள் வரமுடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே யொது ஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும்போது கட்சிப் பூசல்கள் இருக்கும் என்று அரசாங்கம் கருதக்கூடாது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மேலும், ரகசிய வேட்டு முறையை வற்புறுத்துகிறேன். காரணம், இந்த முறையில் பணத்திற்காக ஏழை வேட்டுப் போட்டாட்டான்; ஜாதி விந்து-ஆதித்திராவிடன் போட்டி ஏற்படாது; மெஜாரிட்டி வரும்போது சண்டையும் பூசலும் ஏற்படும் நிலைமை இருக்காது. ஆகவே ரகசிய வேட்டு முறையைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று மீண்டும் வற்புறுத்தித் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIAR : கணம் சபாநாயகர் அவர்களே! இப்போது கொண்டுவந்துள்ள பஞ்சாயத்து மசோதாவை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச முன்வந்துள்ளேன். இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டிருப்பதால், பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களை பஞ்சாயத்து சபை அங்கத்தினர்களால் தேர்ந்தெடுப்பதா அல்லது பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுப்பதா என்பதை அங்கே பார்த்துக்கொள்வார்கள் என்ற காரணத்தால் அதைப்பற்றி நான் இப்போது எதையும் சொல்ல விரும்பவில்லை. பஞ்சாயத்துகளில் சில குறைகள் இருக்கின்றன. அவைகளை நீக்குவதற்கு வகை செய்யவேண்டுமென்பதற்காக அவைகளை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். கிராமப் பஞ்சாயத்துப் பிரதேசங்கள் சுகாதார வசதிகளுடன் இருக்கவேண்டியது மிகவும் முக்கியம். எல்லா கிராமங்களும் சுகாதார வசதிகளுடன் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கிராமப் பஞ்சாயத்து சபை ஏற்படுத்தப்பட்டது. போதிய வருவாய் உள்ள பல பஞ்சாயத்துக்களில் தெருக்களை பெருக்கி சுத்தம் செய்யப் படுவதில்லை. இது விஷயமாக, “அரசாங்கம் சட்டம் அப்படி இருக்கிறது. நாங்கள் தெருக்கள் பெறுக்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கு சட்டத்தில் விதி இல்லை” என்று பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்கள் சொல்கிறார்கள். அந்த கிராமங்களில் பொது இடத்தில் ரேடியோ வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வசதிக்கு வகைசெய்யும் சட்டமானது சுகாதார வசதிக்கு வகை செய்யவேண்டும். ஆகவே இந்தக் குறையை நிவர்த்திப்பதற்கு இந்த மசோதாவில் வழிவகைகள் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, இன்னும் சில விஷயங்களிலும் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்களிடம் அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதுபற்றி ஆபீசர்களிடம் சொன்னால் அவர்களும் அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். கலெக்டரிடம் கேட்டால் சுகாதார இலாகாவையோ ஜில்லா பஞ்சாயத்து போர்டு ஆபீசரையோ கேட்கவேண்டும் என்று அவர் சொல்கிறார். ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். உதாரணமாக, என் தொகுதியில் ஆட்டையாம்பட்டி கிராமத்தில், ஒரு ஆள் அளவிற்குத் தண்ணீர் தேங்கியிருக்கும் சாக்காடை 7-8 ஆண்டுகளாக இருக்கிறது.

2nd November 1957] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliar]

அந்தச் சாக்கடைக்குப் பக்கத்தில் பள்ளிக்கூடங்களும் இருக்கின்றன. அதிலிருந்து சுகாதாரக்கேடான முறையில் தூர் நற்றும் வருகிறது. பள்ளிக்கூட மாணவர் மன்றத்தில்கூட இந்தக் குறையை நீக்கவேண்டும் என்று தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் புறம்போக்கு நிலத்தைத் தனக்குச் சேர்த்துக்கொள்ள ஆசைப்படுவதால், பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் அங்கே நல்ல சாக்காடையைக் கட்டுவதற்கு மறுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஜில்லா பஞ்சாயத்து போர்டு ஆபீஸரிடம் சொன்னால், “பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவரை அதிகமாக நிர்ப்பந்தித்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு எனக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று அவர் சொல்லுகிறார். சுகாதார இலாகாவில் சொன்னால் நாங்கள் நல்ல உத்தரவு போடலாமே தவிர, அதை நிறைவேற்றவில்லையானால் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு எங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். பிளானிங் போர்டு கமிட்டி மீட்டிங்கின்போதுகூட இதைப்பற்றிச் சொன்னேன். ஆனால், நாளதுவரையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. சாக்காடை தேங்கும் இடத்தில் குடி தண்ணீர் கிடைத்து இருக்கிறது. அந்தக் கிணற்றுத் தண்ணீர் சாக்காடைத் தண்ணீரால் பாதிக்கப்பட்டு அங்குள்ளவர்களுக்குப் பல வியாதிகள் வருகின்றன. சமீபத்தில் அங்கே இதன் காரணமாக 40-50 பேர்கள் வைசுரி நோயினால் பீடிக்கப்பட்டு இறந்திருக்கிறார்கள். இந்தக் குறையை நிவர்த்திப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு தங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று பஞ்சாயத்து போர்டு ஆபீசரும் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவரும் சொல்வதால் அங்கே சுகாதாரக்கேடான நிலைமை இருக்கிறது. அதற்கான அதிகாரங்களை ஜில்லா பஞ்சாயத்து ஆபீசர்களுக்கும், சுகாதார இலாகாவிற்கும், பஞ்சாயத்து போர்டாருக்கும் சட்டரீதியாக கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், இப்போது பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவரைப் பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்ற கருத்து பெரும்பான்மையானவர்களுக்கு இருப்பதால், இந்த மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடப்படும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை மனதிற்கொண்டு, இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

* Sri S. SADASIVAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று கனம் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலில், கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களின் காலம் 5 ஆண்டுகளைக் நீடிக்கப் பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். நமது நாட்டிலுள்ள கிராமங்கள் மிகப் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கின்றன. அவைகளை நல்ல முறையில் வளர்ச்சியடையுமாபடி செய்வதற்காக அரசாங்கம் நல்ல திட்டங்கள் மூலம் நல்ல முறையி் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இப்போது அரசாங்கம் சமுதாய நலத் திட்டத்தின் மூலமாகவும் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களின் மூலமாகவும் பல அபிவிருத்தி வேலைகள் செய்யவிரும்புகிறது. அவைகளுடன் இணைந்து கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களின் மூலம் போடப்படும் திட்டங்களை மூன்று வருட காலத்திற்குள் நிறைவேற்றுவது கஷ்டமாக இருந்தது; இந்த நிலையில் பஞ்சாயத்து போர்டுகளின் மூலத்தை 5 வருடங்களாக நீடித்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது.

அங்கத்தினர்களின் மூலமாக பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. நான் ஒரு பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவன் என்ற முறையில் இதை வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். ஒரு பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவராகவும் அந்த சபையின் பெரும்பான்மையான அங்கத்தினர்கள் வேறு கட்சியைச் சார்ந்தவராகவும் இருந்தால், அப்போது பெரும்பான்மையான அங்கத்தினர்களின் மனப்போக்கிற்கும் தலைவரின் மனப்போக்கிற்கும் இடையே முரண்பாடு இருக்கும் காரணத்தால் நல்ல காரியங்களை செய்ய முடியாமல் போகிறது. இதுபோல் வருமா என்று கேட்கலாம், நிச்சயமாக வரலாம். பல இடங்களில் இப்படி நடந்திருக்கிறது, “மக்களே தேர்ந்

[Sri S. Sadasivam] [2nd November 1957]

தெடுத்தால்தான் நல்ல முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள். அங்கத்தினர்கள் மூலமாகத் தேர்ந்தெடுத்தால் பணம் கொடுத்து வோட்டு வாங்கப்பட்டு தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுவிடுவார்கள்” என்று சொல்லுகிறார்கள்.

ஆனால், அவர்கள் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுப்பதை விட அதிகமான தொகை அங்குள்ள மக்களுக்குக் கொடுத்து பிரவிடெண்டாக வருவதற்கு முயன்று அந்த மாதிரியான சம்பவங்கள் ஏற்படும் என்ற காரணத்தை ஏனோ அவர்கள் புரியவில்லை. நேரடியாக அங்கத்தினர்களே தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பது நல்லதென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்து கோட்டுகள் என்ற முறையிலே சில தேர்தல்கள் நடக்கின்றன. இந்தக் கோட்டுகளுக்குத் தேர்தல் சட்ட விதிகள் வேறுவிதமாக இருக்கின்றன. அதிலே இன்னுர்தான் வேட்டுப் போடுவதென்பது கிடையாது. அந்தப் பகுதியிலிருந்தும் மக்கள் வந்து கைதூக்கி வோட்டுப்போடலாம். அதனால் அதற்கு சமீபத்திலிருந்து எல்லா மக்களும் வந்து கூடுகிற காரணத்தால் தேர்தல் நிம்மதியாக நடைபெற முடியாமல் இருக்கிறது. அந்த மாதிரித் தகராறில் என் பகுதில் உள்ள களூரில் ஒரு தேர்தல் நடைபெறாமல் இருக்கும் ஒரு சம்பவத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தேர்தலுக்கு ஒரு தேதி நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இரு கட்சியினரும் ஏராளமாகக் கூட்டி ஒரே திரளாக வந்து தொல்லையாகப் போய் விட்டது; ஏராளமாகக் கூடினார்கள். ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் இன்னொரு தேதி நிர்ணயித்து ஒரு பெரிய மைதானத்தில் தேர்தல் நடத்துவதற்காக ஒத்திப் போடப்பட்டது. அன்றும், இன்னுர்தான் வரவேண்டுமென்று நடைமுறைகள் இல்லாததால் பக்கத்து கிராம மக்களும் வந்து ஒன்றாகத் திரண்டார்கள். அதன் மூலமாகப் பெரும் குழப்பம் ஏற்பட்டு தேர்தலே நடக்க முடியாத அளவுக்குப் போய்விட்டது. எப்போது இந்தத் தேர்தலை எந்த விதத்திலே நடத்தி ஒரு இறுதி முடிவைக் காண்பது என்று தெரியாமல் இருக்கிறது. இந்த விதத்தில் இருப்பதால், நல்ல முறையிலே பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்கள் நடக்க, ரகசியமாகக்கெடுப்பு மூலமாக தேர்தல் நடத்தலாம், அதனால் அரசாங்கத்திற்கு அதிக செலவாகும் என்பது உண்மை, இவைகளை நன்றாக கவனித்து ஒரு முடிவு காணவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மசோதாவை ஆதரித்து என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. RAMACHANDRAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பஞ்சாயத்து சட்டம் மிகவும் முக்கியமான ஒரு சட்டம். இந்த சட்டத்தைப் பொருத்த வரையில் சமீபத்தில் இந்தச் சபையின் முன் வரவிருக்கின்ற வெள்ளை அறிக்கையிலும் இதைப் பற்றிக் குறிப்புகள் இருக்கின்றன. இந்த சட்டத்தின் முக்கியமான ஷரத்துகள், மெம்பர்களின் பதவி - காலம், பிரவிடென்ட் எலெக்ஷன், இந்த இரண்டும்தான் முக்கியமான பிரச்னைகள். இந்த இரண்டையும் பொருத்த வரையில் வெள்ளை அறிக்கையில் மெம்பர்களின் காலத்தை 3 வருஷத்திலிருந்து 5 வருஷமாக்கியும், பிரவிடென்ட் மெம்பர்கள் தேர்ந்தெடுப்பார்கள் என்றும் விவரங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. சீக்கிரத்திலே இந்த வெள்ளை அறிக்கை இந்தச் சபையின்முன் விவாதத்திற்கு வரவிருக்கிறது. அப்படி விவாதிக்கும்போது இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி விவாதித்து நல்ல முறையிலே முடிவு காணலாம். ஆகையால் இப்போது அவசரமாகக் கொண்டு வரவேண்டியது அவசியமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

இதற்குச் சொல்லும் ஒரு காரணம் சமீபத்தில் வருகிற எலெக்ஷனைத் தள்ளிப் போடக் கூடாது என்று சொல்லப்படுகிறது. எலெக்ஷனைத் தள்ளிப் போட்டால் ஒன்றுமில்லை. வரப்போகிற வெள்ளை அறிக்கை மீதான விவாதத்தில் நல்ல விதத்தில், நல்ல முறையில், ஒரு நல்ல ஸ்தாபனமாகச் செய்வதற்கு ஆர அமர யோசித்துப் பார்த்துச் செய்யலாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

முதலாவது பிரச்னையைப் பொருத்தவரையில் மெம்பர்களின் காலத்தை 3 வருஷத்திலிருந்து 5 வருஷமாக அதிகப் படுத்தப்போகிறது? என்றால் எதற்கு 5 வருஷமாக அதிகப் படுத்துவது என்பது தெரியவில்லை.

2nd November 1957] [Sri K. Ramachandran]

ஐந்து வருஷமாக ஆக்கினால், திட்டங்களை சீக்கிரமாகவும் உற்சாகத்துடனும் நிறைவேற்றுவதற்கு பதிலாகச் சோம்பேரித்தனமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். மூன்று வருஷமாக இருந்தால் எல்லா போர்ட் மெம் பர்களும் மூன்று வருஷத்திற்குள் எந்த விதமான நன்மைகள் செய்யலாம் என்று ஆதரித்துடனும், அக்கரையுடனும் முயற்சியுடனும் செய்யக்கூடிய நன்மைகள் ஏற்படும். மற்றவர்களும் சீக்கிரமாக வரக்கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். இப்போதைக்கப்போது பரிசீலனை செய்ய ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். இப்போதிருப்பதுபோல் மூன்று வருஷமேயிருப்பது நல்லது. ஐந்து வருஷமாகவது அவசியமில்லையென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக எலெக்ஷனைப் பொருத்தவரையில் 1950-ம் வருஷ பஞ்சாயத்துச் சட்டத்திற்கு முன்னால், அங்கத்தினர்களால் தெர்ந்தெடுக்கப் பட்ட பிரஸிடெண்டை இருந்தார். அதற்குப்பின்னால் மக்களே நேரடியாக பிரஸிடெண்டைத் தேர்ந்தெடுத்துவிடுவது நல்லது என்று 1950-ல் வருஷத்தில் சட்டம் வந்தது. 1950-ல் வருஷத்துச் சட்டத்தை மாற்றி பிரஸிடெண்டை அங்கத்தினர்களே தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்று சொல்ல அதில் என்ன வசதியிருக்கிறதென்று தெரியவில்லை. காரணம் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் கிராமங்களில் சண்டை சச்சரவுகள் ஏற்படுகின்றன என்று. பத்து, 15 அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் போதும் கட்சி சண்டைகள், கட்சிப் பூசல்கள் முதலியன வந்துவிடும். எந்தக் கட்சிகளிலும் சம்பந்தப்படாத மக்கள், மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணமுள்ள நல்ல மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று ஒவ்வொரு இடங்களில் நாம் அனுபவபூர்வமாகப் பார்க்கிறோம். அவர்கள் பொது மக்களுடைய ஆதரவைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் குறிப்பிட்ட கட்சியின் ஆதரவைப் பெற்றிருக்கமாட்டார்கள். ஜனங்கள் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பதென்ற முறை இருக்குமானால் இந்த போர்டிலே அப்படிப் பட்டவர்கள் பிரஸிடெண்டாக வர ஒரு வாய்ப்பு இருக்கும். பஞ்சாயத்துக் களில் இருந்து சேவை செய்யக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். ஜனநாயக முறையில் ஜனநாயகத்தை எந்தெந்த ஸ்தாபனங்களுக்கெல்லாம் விரிவாக்கவேண்டுமென்று நாம் முயற்சி செய்கின்ற நேரத்தில், ஜனநாயகம் இருக்கும் ஸ்தாபனத்தை, மக்கள் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய ஒரு போஸ்டை 10 மெம்பர்கள் தேர்ந்தெடுத்துவிடலாம் என்று சொல்லுவது பொருத்தமாகத் தெரியவில்லை. அதைவிட 10 மெம்பர்களுக்குள் ஒரு பிரஸிடெண்டை நாமினேட் செய்யலாம். அந்த மெம்பர்களுக்குள் ஒருவரை சர்க்காரே நியமித்துவிடலாம். இன்னும் கொஞ்சம் போனால் அந்தப் பத்து மெம்பர்களையும் சர்க்காரே நாமினேட் செய்துவிடலாம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஜனநாயகத்தை அனுசரித்தவரையில் அந்தப் பிரஸிடெண்ட் மக்களுக்குத் தேவையாக இருக்கக்கூடியவராயிருக்கவேண்டுமென்பதை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுவும் போக இந்தப் பணம் கொடுக்கும் விஷயம் எல்லோருக்கும் தெரியும். எலெக்ஷன் என்றால் பணம் இருக்கும். எலெக்ஷனும் பணமும் ஒன்று சேர்ந்தவைகள். எல்லோரும் பணம் கொடுத்து வோட்டுப் பெருகிறார்கள். நம்மில் ஒப்புக்கொள்ளாதவர்கள்கூட இந்த முறையை கையாளவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறதென்பதை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது, அதிகமான பேர் தேர்ந்தெடுப்பதாயிருந்தால், பணம் அதிகமாகக் கொடுக்கக் கூடிய நிர்பந்தம் ஏற்படுமானால் அதிகம் பேர் பணம் கொடுக்க முன் வரமாட்டார்கள். பத்து மெம்பர்கள்தான் தேர்ந்தெடுப்பதென்றிருந்தால் அந்தப் பத்து பேர்களுக்கும் நிறைய பணம் கொடுத்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட முயற்சிப்பார்கள். 10,000 பேருக்குப் பணம் கொடுத்து பிரசிடெண்ட் ஆவது எல்லோருக்கும் சாத்தியமல்ல. ஒரு சிலருக்கு வேண்டுமானால் அது சாத்தியமாகலாம். அதுவும் போகப் போக முடியாமல் இருக்கும்.

ஆகவே இந்தக் காரணங்களைக்கொண்டு மக்களே பிரஸிடெண்டைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்த ஷரத்துக்களைப் பற்றி வெள்ளை அறிக்கையை விவாதிக்கும்போது நல்லவிதமாக முடிவுக்கு வரலாம், இந்த மசோதாவுக்கு இப்போது தேவையில்லை, அதைத் தள்ளிப் போட்டுக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[2nd November 1957]

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பஞ்சாயத்து சட்டத் திருத்த மசோதாவை ஆதரிக்கும் முறையில் இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது மந்திரியார் அவர்களுடைய தீர்மானமே இதை ஒரு ஸெலெக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்றுதான். அதற்குள்ளாக அவரசப்பட்டுச் செய்கிறார்கள் என்று சொல்லவேண்டியது அவசியமில்லை. இப்போது பஞ்சாயத்தின் பதவிக் காலம், மூன்று வருஷ காலம் இருக்கவேண்டுமா, அல்லது ஐந்து வருஷம் இருக்கவேண்டுமா என்றால், எல்லோரும் ஐந்து வருஷ காலமாக இருப்பது நல்லது என்ற முறையில் பெரும்பாலான எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள் கூட ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். சாதாரணமாக சட்ட சபை அங்கத்தினர்களின் காலம் ஐந்து வருஷகாலமாக இருக்கும்போது ஏன் பஞ்சாயத்து போர்ட் மெம்பர்களின் பதவிக்காலம் ஐந்து வருஷமாக இருக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். ஐந்து வருஷமாக இருப்பதென்பதுதான் நல்ல முறையிலே யிருக்கும். சாதாரணமாக எந்தக் காரியத்தைச் செய்வாயிருந்தாலும், அதற்குத் திட்டம் வகுத்து நடத்துவதற்கு சாதாரணமாக ஐந்து வருஷங்கள் அவசியம்.

மற்றொன்று இதிலே கண்டிருப்பது பஞ்சாயத்துக்கள் இல்லாத இடங்களில் கமிட்டி நியமித்து நடத்தவேண்டும் என்பது. அதை நான் வர வேற்கிறேன். பஞ்சாயத்து இல்லாத கிராமங்களில், கிராமத்தின் வசதிகளையும், கிராமத்தின் நலன்களையும் கவனிக்க யாராவது இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் இல்லையென்று சொல்லலாம். ஆகையால்தான் பஞ்சாயத்துக்கள் இல்லாத கிராமங்களில் இந்தக் கமிட்டியை நியமிப்பது முக்கியமான காரியம்.

மூன்றாவதாக இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய முக்கியமான பிரச்சனை பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களை நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பதா அல்லது அங்கத்தினர்கள் மூலமாக தேர்ந்தெடுப்பதா என்பதைத்தான் சர்ச்சை செய்யக்கூடியதாக இருக்கிறது. ஏற்கெனவே அங்கத்தினர்களைக்கொண்டுதான் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். பிறகு அது சரியல்ல என்ற முறையில் மெம்பர்களே தேர்ந்தெடுக்காது நேரடியாக தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய முறையில் சட்டத்தைத் திருத்தினார்கள். மறுபடியும் அங்கத்தினர்களை தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு திருத்தத்தை அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படிக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்று அதில் அவசியம் இல்லாமல் அரசாங்கம் செய்து விட்டார்கள் என்று யாரும் நினைக்க வேண்டியதில்லை. கிராமங்களில் பஞ்சாயத்துக்களெல்லாம் முன்பு இருந்ததுபோல் இல்லை. இப்பொழுது பஞ்சாயத்துகளுக்கு எல்லாம் அதிகப்படியான அதிகாரம் கொடுத்து அதிகப்படியான காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறார்கள். இதற்கு என்று ஒரு வெள்ளை அறிக்கையையும் தயாரித்து சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். கிராமபஞ்சாயத்துக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது என்பது பஞ்சாயத்துத் தலைவருக்கு அல்ல என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்துக்கு பூரண அதிகாரம் இருக்கவேண்டும், பஞ்சாயத்து நல்ல வேலை செய்யக்கூடிய முறையில் ஏற்படவேண்டும் என்பதற்காக அப்படி அமைத்திருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து போர்ட் மெம்பர்களுக்கும் பஞ்சாயத்துத் தலைவருக்கும் தொடர்பு இல்லாத நிலையிலும் அதே சமயத்தில் தலைவருக்கும் மெம்பர்களுக்கும் அதிகப்படியாக தொடர்பு இல்லாத வகையில் இருந்து வருகிறது. ஆகவே இந்த நிலை மாறவேண்டுமென்றால் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு பூரண அதிகாரம் இருக்கிற காரணத்தால் பஞ்சாயத்து மெம்பர்களே தங்களுடைய தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியது அவசியம் இருக்கிறது. அப்பொழுதுதான் பஞ்சாயத்து நல்ல காரியங்களைச் செய்யமுடியும் என்று கருதுகிறார்கள். பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களை மெம்பர்கள் தேர்ந்தெடுக்காமல் ஜனங்களே தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய முறையில் இருந்தால் மெம்பர்களுக்கும் தலைவருக்கும் தொடர்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. மெம்பர்களே தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தால் பஞ்சாயத்து கிராமங்களுக்கு நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முடியும் என்பதற்காக இந்த முறையைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

2nd November 1957] [Sri K. S. Subramania Gounder]

மற்றொரு விஷயத்தையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்பொழுது ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் ஒவ்வொரு எக்சிசியூட்டிவ் ஆபீசரைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பஞ்சாயத்தின் கீழ் வேலை செய்யக்கூடிய அளவில் இருக்கவேண்டும். அந்த ஆபீசர்களுடைய கார்பிடுன்ஷியல் ரிப்போர்ட்டை பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களே எழுதும் அளவில் அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அந்த ஆபீசர்கள் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களின் கீழ் நல்ல முறையில் வேலை செய்வதற்கு சௌகர்யமாக இருக்கும் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

* **SRI R. KRISHNASAMI NAIDU :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பஞ்சாயத்துபோர்டு, முனிசிபாலிட்டி, ஜில்லா போர்டு முதலிய ஸ்தல-ஸ்தாபன நிர்வாகங்களைச் சீர்திருத்தி அமைப்பதற்காக நமக்கு முன்னால் அரசாங்கத்தார் ஒரு வெள்ளை அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி இரண்டு தினங்களாக இந்த சபையில் ஆலோசனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதன் பிறகு அது சட்டமாக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காகவும் அதற்கு முன்னால் இதைப்பற்றி விவாதிக்கவும் சட்டமாக்குவதற்கு முன்னதாக அதன் நிர்வாகத்தில் சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு பிரேரணை இப்பொழுது நம் முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதில் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது மீண்டும் அங்கத்தினர்களே தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்ற திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதை நான் வெகுவாக ஆதரிக்கிறேன். இதற்கு முன்பு இருந்த விதிகள் கவர்ச்சிகரமாக இருந்தாலும் பொதுமக்கள் தங்களுடைய பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களை தாங்களே தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்ற நிலையை அனுபவித்துடன் பார்க்கும்போது அது இப்பொழுதுள்ள பஞ்சாயத்து முறைக்கு உகந்தது இல்லை என்று கருதப்பட்டது. அப்படி பொது மக்களால் தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அவர்கள் எல்லோரும் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால் தங்களுக்கு சர்வாதிகாரம் வந்துவிட்டது என்று நினைத்து மெம்பர்களுடன் ஒத்துழைக்காமலிருக்கிறார்கள். மெம்பர்களுடன் ஒத்துழைக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமையை உண்டு பண்ணிவிட்டால் அங்கே தலைவர் சரிவர வேலை செய்ய முடிவது இல்லை. ஒற்றுமை இல்லாமல் போய் விடுகிறது. காரியங்களும் சரிவர நடைபெறுவது இல்லை. ஆகவே அங்கத்தினர்களே தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது சிறந்த முறை என்பதை நானும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக வெள்ளை அறிக்கையின் அடிப்படையிலேயே பின்னால் நாம் சட்டம் கொண்டுவரப்போகிறோம். அந்த சந்தர்ப்பத்தில் இந்த தேர்தல் முறையை இன்னும் கொஞ்சம் விரிவாக ஆலோசிக்க வேண்டியதாக இருக்கும். அதற்கு இப்பொழுதுள்ள மந்திரி சபையும் சகோதர அங்கத்தினர்களும் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வினோபாஜி அவர்கள் சில வருஷங்களாக கிராமங்களில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது கிராமங்களில் எப்படி தேர்தல் நடைபெறுவேண்டும் என்பதைப்பற்றி சொல்லிக்கொண்டு வருவது எல்லோருக்கும் தெரியும். அதைப்பற்றியே அவர் போகும் இடங்களிலெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டே வருகிறார். கிராமங்களை சிறு சிறு பகுதிகளாக அமைத்து அந்தந்தப் பகுதிகளில் பஞ்சாயத்துக்களை அமைத்து தேர்தலில் அம்முறையை அனுஷ்டித்து வேலைசெய்யவேண்டும். அந்த முறை எப்படி வேலை செய்கிறது என்று பார்த்து அனுபவித்து அதன் பிறகு அங்கெல்லாம் சட்டம் செய்யவேண்டும். எந்த அளவுக்கு அங்கேயெல்லாம் வேலை செய்கிறது என்று பரிசீலித்த மாக்கப் பார்க்கவேண்டும். வெள்ளை அறிக்கையின்மீது பிற்பட்டு சட்டம் செய்யும்போது இதையும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு அதன்படி இப்பொழுது முதற்கொண்டு அந்த அடிப்படையில் சட்டத்தை திருத்தி அமைத்துக் கொள்ள நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். சட்டமாகக் கொண்டு வருவதற்கு முன்னால் கூட அங்கேயெல்லாம் இந்த தேர்தல் முறையை அனுஷ்டித்து அது எப்படி வேலை செய்கிறது என்று பார்த்து அதன்படி திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டும். அதற்கு என்று சில கிராமங்களை

[Sri R. Krishnasami Naidu] [2nd November 1957]

பரீட்சார்த்தமாக எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்யவேண்டும். அந்த இடங்களில் எல்லோருக்கும் ஒத்துழைக்கும் மனப்பான்மை இருக்கவேண்டும். இதை இந்த மந்திரி சபை கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்கு பஞ்சாயத்துக்களில் தணிக்கை செய்வதற்கு அதிகப்படியான கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. எந்த தலைவர்மீதாவது கையாடல் சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமானால் அந்த தலைவர் தன்னுடைய பதவிக்கு காலம் முடிந்து பல வருஷங்களானாலும் அவர் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதாகத் தெரியவில்லை. நடவடிக்கை எடுக்க முடியாமலும் போய் விடுகிறது. அதற்கு எந்த விதமான ஒரு சரியான பரிகாரமும் காணமுடியாமல் போய்விடுகிறது. இதைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் காரணம் காட்டினார்கள், அதையே நானும் வரவேற்கிறேன். அரசாங்கமும் இதைப் பற்றி கொஞ்சம் நன்றாக கவனிக்கவேண்டும். பல தலைவர்கள் கையாடல் செய்தாலும் அவருடைய பதவி காலத்தில் அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியாவிட்டாலும் நிர்வாகத்தில் இல்லாத காலங்களில் போலீசார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. அவர்மீது நடவடிக்கை உடனடியாக எடுக்க முடியாமல் போய்விடுகிறது. அவருடைய காலத்திலேயே நடவடிக்கை எடுக்க போலீஸ்காரர்களுக்கு ஆதாரம் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. மற்றும் தணிக்கைமுறை செய்வதற்கு கால தாமதம் ஏற்படுவதால் அப்படி காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே தணிக்கை முறையை எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் செய்வதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பஞ்சாயத்து கணக்கு வரவு செலவுகளின் தணிக்கை துரிதமாகச் செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதற்கு காலதாமதம் ஏற்படுவதால் வரும்போது பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்ற மனப்பான்மையில் தலைவர்கள் தங்கள் இஷ்டப் போல் நடந்துகொள்கிறார்கள். அசட்டு தைரியமாக இருந்து விடுகிறார்கள். வரும்போது பதில் சொல்லிக்கொள்ளலாம் என்று நினைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகவே தணிக்கையை எவ்வளவு துரிதமாகச் செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவு துரிதமாகச் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது வெள்ளை அறிக்கையின்மீது சட்டங்கள் செய்யப்போகிறோம். அப்படி சட்டங்களைக்கொண்டு வருவதற்கு முன்னால் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி யோசிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. முனிசிபாலிட்டி, ஸ்தல-ஸ்தாபன நிர்வாகங்கள் பற்றி அளவில் நடைபெற்று வருகின்றன. அந்த நிர்வாகம் பெரிய சமுத்திரம் போல் இருக்கிறது. நிர்வாகத்தில் தலைவருக்கு அது சமுத்திரம்போல் இருக்கிறது. ஆகவே இவைகளை முதல் தரம், இரண்டாம் தரம் மூன்றாம் தரம் என்று பிரித்து அதற்காக அதிகாரிகளை நியமித்து அந்த அந்த இலாகாவை அந்தந்த அதிகாரிகளிடத்தில் ஒப்படைத்து நிர்வாகத்தைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

SRI M. SELVARAJ : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பஞ்சாயத்து திருத்த மசோதாவை செலெக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று கொண்டு வந்த திருத்தத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களை முக்கள் வாக்காளர்கள் மூலமாக அதாவது நேர்முகமாக தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் பஞ்சாயத்து போர்டு அங்கத்தினர்கள் மூலமாக தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்று திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்ட நோக்கத்தோடு பாரக்கும்போது சர்வாதிகார மனப்பான்மையில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்த நிலைமையை ஏற்படுத்தினால் பணக்காரர்களும் செல்வந்தர்களும் தான் தலைவராக வரமுடியும். சாதாரணமாக ஏழைகள் தலைவராக வருவதற்கு இடம் இல்லாமல் போய்விடும். மற்றும் ஏழைத் தொழிலாளர்களோ இதில் வருவதற்கு இடம் இல்லை. ஆனால் மற்றவர்கள் பேசுவதைப் பார்த்தால் நேர்முகமாக தலைவர்களைத்

2nd November 1957]

[Sri M. Selvaraj]

தேர்ந்தெடுத்தால் அவர்கள் பஞ்சாயத்துபோர்டு மெம்பர்களுடைய ஒரு நம்பிக்கையையும் இழக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் தான் அங்கத்தினர்கள் மூலமாக தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் படியான நிலைமையை உண்டுபண்ணப்போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி மெம்பர்களுடைய நம்பிக்கையை இழந்திருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து ஒரு சிலவாக இருந்தாலும், 100-க்கு 90 பஞ்சாயத்துக்கள் அப்படி இல்லை. நல்ல முறையில்தான் நடந்துகொண்டு வருகின்றன. சில இடங்களில் குறைகள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஒரு சில தலைவர்கள் பணத்தைக் கையாளுகிறார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அநேகம் இடங்களில் அப்படி கையாளுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. மெம்பர்களுடைய நம்பிக்கையை இழந்து போர்டு தீர்மானம் செய்தால், அவரை உடனே பதவியிலிருந்து விலக்குவதற்கு தகுந்த முறையில் சட்டத்தை திருத்த நாம் முன்வரலாம். இதற்காக இந்தத் தேர்தலை இந்த முறையிலே நடத்தவது என்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல என்று நான் அப்பிராயப்படுகிறேன்.

எந்தெந்த பகுதியில் பஞ்சாயத்து ஏற்படவில்லையோ அந்தப் பகுதியில் எல்லாம் கிராமக் கமிட்டி அமைக்கவேண்டுமென்று கொண்டுவருகிறார்கள். 'A person elected' என்பதற்குப் பதிலாக 'a person nominated' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கிராமக் கமிட்டியாரையும் அந்தக் கிராமத்தில் உள்ளவர்களே தேர்தல் மூலமாகத் தேர்ந்தெடுத்து, கிராமக் கமிட்டியை அமைத்தால் நல்ல முறையில் நடைபெறும் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் நடந்துவந்த எந்தப் பகுதியிலாவது ஊழல் காரணமாக பஞ்சாயத்து போர்டு கலைக்கப்பட்டு, அதன்பிறகு அந்த நிர்வாகத்தைப் பார்ப்பதற்கு ஏதோ ஒரு ஆள் என்ற முறையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் தகுதிக்குக் குறையாக ஒரு அதிகாரியை அம்மாதிரி பஞ்சாயத்து போர்டு கலைக்கப்பட்ட பகுதியில் நியமித்து நிர்வாகத்தை நடத்தும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மசோதாவில் 8-வது ஷரத்தில் (5) வது உட்பிரிவில் கண்டிருப்பதாவது :

"During the interval, if any, between the dissolution and the reconstitution of a panchayat or during the period of its supersession, as the case may be, the Inspector may appoint a person . . ."

மேற்படி ஷரத்தில் a person என்ற பதங்களுக்குப் பதிலாக 'an officer not below the rank of a Revenue Inspector' என்று மாற்றவேண்டும். இந்த மசோதா செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போகும்போது என்னுடைய யோசனையையும் செலக்ட் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் மனதில் கொண்டு, மசோதாவை நல்ல நோக்கத்தோடு திருத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

* SRI A. R. MARIMUTHU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் ஓர் இடத்தில் குவிக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரம் கிட்டாமல் அடிப்படையில் பிரித்துக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று எந்தக் கட்சி பேதம் இன்றியும் யோசிக்கக் கூடிய வேளையிலே இன்னும் இரண்டு தினங்களில் லோகல் அடமினிஸ்ட்ரேஷன் சம்பந்தமாக வெள்ளை அறிக்கையின்பேரில் நாம் விவாதிப்பதாக இருக்கிறோம். இதற்கு முன்னால் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டியது அவசியமாக இருப்பதை நாம் யோசிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். எதுவாக இருந்தாலும் இன்றைக்கு அதிகாரங்கள் கீழே இருக்கக்கூடிய கிராமங்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்பதை நாம் எல்லோரும் ஒத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம்.

அனேக வருஷங்களாக பஞ்சாயத்து முறை நமது நாட்டிலே நிலவி வருகின்றது. அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பிலே பல ஆண்டுகளாக பஞ்சாயத்து போர்டுகள் எல்லா கிராமங்களிலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடந்து

[Sri A. R. Marimuthu] [2nd November 1957]

வருகின்றன. 1950-ம் வருஷத்திற்கு முன் இருந்த பஞ்சாயத்து தேர்தல் முறை சரியல்ல என்பதை உணர்ந்து மக்களுடைய நேரடி பொறுப்பு உள்ள வர்களாக கிராமப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத் தான், கிராம மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவராகத்தான் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் இருக்க வேண்டுமென்று 1950-ம் வருஷத்திலே சட்டம் திருத்தப்பட்டது. ஆனால், இன்றைக்கு பஞ்சாயத்துத் தலைவரை மக்களே தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியதில்லை, அங்குள்ள பஞ்சாயத்து மெம்பர்கள் தேர்ந்தெடுத்தால் போதும் என்று கொண்டுவரும் மாற்றம் அவ்வளவு உசிதமாகாது என்று கருதுகிறேன்.

இன்றைக்கு ஜனநாயக வளர்ச்சிக் கட்டத்திலே நாம் இருக்கிறோம். ஜனநாயக முறை பற்றி மக்கள் ஆர்வம் கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கிறது, இந்தத் தேர்தல் முறை, தேர்தல் காலத்தில் தான் ஜனநாயகத்தைப் பற்றி மக்கள் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஜில்லா போர்டுகளைக் கலைத்துவிட வேண்டுமென்ற நிலையில் இருக்கும்போது ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை சட்டசபை தேர்தல் இன்போது தான் மக்களிடத்திலே நாம் போகவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதற்கிடையிலே ஜனநாயகத்தைப்பற்றி, வோட்டுரிமையைப்பற்றித் தெளிவாக அவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய சந்தர்ப்பம் இருக்குமானால் அது பஞ்சாயத்து போர்டு தேர்தல் முறையாகத்தான் இருக்க முடியும்.

முனிசிபாலிதிகளிலும், மேஜர் பஞ்சாயத்துகளிலும் எப்படி ரகசிய வோட்டு முறை இருக்கிறதோ அதே வோட்டு முறை கிராமப் பஞ்சாயத்துக் களுக்கும் கொண்டுவருவதில் எந்த விதமான தயக்கமும் சர்க்கார் காட்டக் கூடாதென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பகிரங்க வோட்டு முறை சரியல்ல. ஏனென்றால், கிராமங்களிலே பல வழக்குகளுக்கும் சண்டைகளுக்கும் பகிரங்க வோட்டு முறை அடிப்படையாக அமைந்துவிடும். ஆகவே, ரகசிய வோட்டு முறை கொண்டுவருவது மிக மிக அவசியம். பகிரங்க வோட்டு முறை எப்படியிருக்க வேண்டுமென்பதைப்பற்றி வெள்ளை அறிக்கை சபை முன் விவாதத்திற்கு வரும்போது குறிப்பிடலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். கிராமப் பஞ்சாயத்தாக இருந்தாலும், அங்கே ரகசிய வோட்டு முறையைக் கொண்டுவரவேண்டியது மிக அவசியம். அப்பொழுதுதான் ஜனநாயகத்தின் பண்பு, வோட்டுரிமையின் முக்கியத்துவம் ஆகியவைகளை ஜனங்கள் அறிந்துகொள்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுமென்று நான் தெரிவித்து கொள்ளுகிறேன்.

பஞ்சாயத்தின் ஆயுட்காலம் மூன்று வருஷங்களாக இருப்பதை ஐந்து வருஷங்களாக உயர்த்த வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதை நாம் சிந்திக்கவேண்டும். மக்களிடத்தில் ஒருவர் நல்ல முறையில் நடந்துக் கொண்டிருந்து தலைவராகவோ அங்கத்தினராகவோ தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அவர் ஐந்து வருஷங்களுக்கு தன்னுடைய காலத்தில் நிச்சயமாக எது வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டு விடுமானால், அவரை விலக்குவதற்கு ஐந்து வருஷ காலம் கிராமப் பஞ்சாயத்திலே காத்திருக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது, இந்த சட்டத்தினால். மூன்று வருஷ காலம் இருப்பது ரொம்ப உசிதம். அதற்குள்ளே அவர்கள் நல்ல முறையிலே நடந்து; மக்களுடைய ஆதரவைப் பெற்றால், மீண்டும் அவர்களையே பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவராகவோ அங்கத்தினராகவோ தேர்ந்தெடுக்கக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, மூன்று வருஷத்தை ஐந்து வருஷமாக மாற்ற வேண்டியது அவசியம் இல்லை. செலக்ட் கமிட்டி அதைப்பற்றி ஆலோசிக்குமாறு நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஒரு ரெவின்யூ கிராமமாக இருப்பதை பல துண்டுகளாகப் பிரித்து, அதாவது 500 ஜனத்தொகை உள்ள பகுதியாகப் பிரிக்கக்கூடிய அதிகாரம் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் வழங்கப்படுகிறது. அது தேவைதானா என்பதை சர்க்கார் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆயிரக்கணக்கான ஜனத்தொகையை யுடைய கிராமங்களை அங்கு இருக்கக்கூடிய விருப்பு வெறுப்பு காரணமாக பல துண்டுகளாகப் பிரிக்க வேண்டிய கோரிக்கை எழுப்பப்படலாம்,

2nd November 1957] [Sri A. R. Marimuthu]

கிராமங்களைப் பல துண்டுகளாகப் பிரிக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படலாம், ஒரு ரெவினியூ கிராமமாக இருப்பதைத் துண்டுகளாகப் பிரிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. பல கிராமங்கள் சேர்ந்து பஞ்சாயத்து யூனியன் ஏற்பட்டிருந்தால் 500 ஜனத்தொகையுள்ள பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம், பிரிந்து போகவேண்டுமென்று விரும்பும் காலத்தில், அப்படிப் பிரிப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஒரே யூனிட்டாக இருக்கக்கூடிய ஒரு கிராமத்தைப் பல துண்டுகளாகப் பிரிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

பஞ்சாயத்துக்களுக்குப் போதிய வருவாய் கிடையாது. அதற்கு அதற்கு வருவாய் வாய்ப்பு தேடிக்கொடுக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். அப்படி யிருக்கும்போது ஒரு பஞ்சாயத்து எல்லையில் இருக்கும் தொழிற்சாலைப் பகுதிகளை யெல்லாம் பஞ்சாயத்திலிருந்து விலக்கி, சர்க்கார் அதிகாரம் எடுத்துக் கொள்வது தவறானது. அது ஜனநாயகத்திற்குப் புறம்பானது, கிராமப் பஞ்சாயத்து அமைப்பு எண்ணத்திற்கே முரணானது என்று நான் கருதுகிறேன். ஒரு தொழிற்சாலைப் பகுதியை பஞ்சாயத்து எல்லையிலிருந்து என் விலக்க வேண்டுமென்று என்னைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. தொழிற்சாலைப் பகுதியாக இருந்தாலும் சரி, எந்தப் பகுதியாக இருந்தாலும் சரி, பஞ்சாயத்தின் அதிகார எல்லைக்கு உட்பட்டு இருக்கவேண்டுமே தவிர தனியாகப் பிரிக்கக் கூடாது. அப்படிப் பிரிப்பது ஜனநாயக லட்சியத்தையும், கிராம அமைப்பின் அடிப்படை லட்சியத்தையும் குலைப்பதாக இருக்கும். அந்த எண்ணத்தைச் சர்க்கார் கைவிட வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொண்டு, பேசுவதற்கு அனுமதி தந்த தலைவருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

MR. SPEAKER: Several more hon. Members have expressed a desire to speak—at least a dozen members have told me so. To them I must say that this is not the end of the discussion on the Bill. The Bill is being referred to a Select Committee. The discussion today is to indicate the lines on which the members of the Select Committee can proceed. To that end, the Deputy Speaker and I have called representatives from the various parties to take part in the debate. I, therefore, feel that those who have not been given a chance to speak today will not take it as final and will not get angry with me, but will allow me to ask the Hon. Minister to reply. When the report of the Select Committee comes up for consideration we shall have enough time to discuss the Bill.

The Hon. Minister will now reply.

Sri N. K. Palanisami rose.

MR. SPEAKER: The hon. Member spoke yesterday.

SRI N. K. PALANISAMI: No, Sir.

MR. SPEAKER: I shall see the list of speakers and tell you. You are the mover of the amendment that the Bill be circulated for eliciting public opinion. I see from the list that the following members have spoken—

Sri N. K. Palanisami.

„ M. Kalyanasundaram.

„ D. S. Audimoolam.

„ T. Sampath.

„ A. Govindasamy.

The Hon. Minister will now reply.

[2nd November 1957]

* THE HON. SRIMATHI LOURDAMMAL SIMON : நேற்றும், இன்றும்

நடந்த விவாதத்தில் கனம் அங்கத்தினர்கள் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களைப் பொறுத்த அளவில் பல விஷயங்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். ஸ்தலஸ்தாபன வெள்ளை அறிக்கையின் பேரில் விவாதம் நடந்து நல்ல முடிவு காணும் வரை ஏன் இதை தள்ளிவைக்கக் கூடாது என்று அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்கள். இந்த மசோதாவை இந்தச் சபையில் கொண்டு வரும்போதே இதற்கான காரணங்களைக் குறிப்பிட்டேன். அடுத்த சில மாதங்களுக்குள் ஏறக்குறைய 6,000 பஞ்சாயத்து தேர்தல்கள் நடைபெற இருக்கின்றன. தலைவர் தேர்தல் பொறுத்தவரையில் 1950-வது வருஷத்திற்கு முன்பு இருந்த நடைமுறையை திரும்பவும் அமுலுக்குக் கொண்டு வருவது நலம் என்று கருதி கடந்த ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட அனுபவத்தின் பேரில் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவர முன்வந்துள்ளது அரசாங்கம். இப்பொழுது சில பஞ்சாயத்துக்களின் ஆயுட்காலம் இரண்டு வருஷங்களுக்கு நீடிக்கப் பட்டுவிட்டது. இன்னும் சிலர் பேசும் பொழுது மூன்று வருஷமே கூடுதலாகிவிட்டது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது இந்தப் பஞ்சாயத்துக்களின் பதவிக் காலத்தை ஏன் இன்னும் நீடிக்க விரும்புகிறார்கள் என்று கேட்கிறேன். ஸ்ரீ ஆதிமூலம் அவர்கள் பேசும் பொழுது பஞ்சாயத்து தேர்தலில் ஆளும் கட்சியினருக்கு சௌகரியமான முறையில் கையாளப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். இந்தத் தேர்தல்கள் ஆளும் கட்சியினருக்கு மாத்திரமல்ல, இரு கட்சியினருக்கும் நடைபெறுகின்றன. ஆளும் கட்சியினருக்கு மாத்திரம் விசேஷ முறை ஒரு இடத்திலும் கையாளப்படவில்லை என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்னும் சில மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்கள் கீழாம்பூர் பஞ்சாயத்து எலெக்ஷனை நிறுத்திவைத்ததைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். ஒருவரும் என்னை வந்து தடுத்து நிறுத்திவைக்கும்படி கூறவில்லை. அந்த இடத்தில் நடந்த குழப்பங்கள் காரணமாகத்தான் இந்தத் தேர்தல் ஒத்திவைக்கப்பட்டது. அங்கு பல காரணங்களினால் குழப்பம் ஏற்பட்டதாக கூறப்படுகிறது. கழிந்த 2, 3, நாட்களாக அதுபற்றி விவாதம் நடத்தினோம். ஸ்தல ஸ்தாபன தேர்தல் வைத்து அதனால் வேறு குழப்பம் வந்தது என்று அந்தப் பெயர் எடுப்பதற்கு எனக்கு விருப்பம் இல்லை. குழப்பத்தைத் தடுப்பதற்கும், இன்னும் மேலாக குழப்பம் உண்டாகக்கூடாது என்று ஒரே கருத்தினால்தான் அந்தத் தேர்தலை ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று உத்தரவிட்டேன். அதற்காக அந்த ஆர்டரை நான் சரியான முறையிலே பரிசீலித்து கேஸ்களையும் சம்பந்தப்பட்ட நபர்களையும் விசாரித்து அதன் பின்னர் அந்த இடத்தில் தேர்தல் வைக்கக்கூடாது என்று தள்ளி வைத்தேன். அல்லாமல் அங்கு இருக்கும் கிராமத்திலே ஜனங்கள் ஆடு மாடுகள் போல் காத்திருக்கவேண்டுமென்று நான் ஒரு பொதும விரும்பவில்லை. அதை நான் கேட்பதற்கு மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். தேர்தலை ஒரு நல்ல முறையில் நடத்தவேண்டுமென்ற விருப்பத்தில் “ஸ்டே ஆஃப்” கொடுத்தேனே தவிர, ஜனங்களுக்கு சௌகரியக் குறைவு விளைவிக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்பவில்லை. நான் அவர்களுக்கு சௌகரியம் செய்து தரவேண்டுமென்றுதான் மனப்பூர்வமாக ஆசிக்கிறேன்.

கனம் கோவிந்தசாமி அவர்களும் வேறு சிலரும் பேசும்பொழுது பஞ்சாயத்து தேர்தலில் கை தூக்கும் முறையை மாற்றி இரகசிய முறையை கையாளக்கூடாதா என்று கேட்டார்கள். தற்பொழுது கூட முதல் வகுப்பு பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் ஸ்தல ஸ்தாபன இன்ஸ்பெக்டர் அவர்களால் குறிப்பிடப்படும் சிற்சில இரண்டாம் வகுப்பு பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் இரகசிய முறையில்தான் தேர்தல்கள் நடைபெறுகின்றன. எனைய பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களுக்கு கையைத் தூக்கிக் காட்டி வோட் செய்யும் முறை இதவரை கையாளப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இந்த முறையிலுள்ள பல குறைபாடுகளை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டு, ஒரு புதிய முறையைக் கையாளுவதற்காகச் சர்க்கார் முயற்சி செய்து வருகிறார்கள். இதனுடைய விவரங்கள் வெள்ளை அறிக்கையில் மதுரை பஞ்சாயத்து யூனியன் மெமோராண்டத்தில் காணலாம்.

2nd November 1957] [Srimathi Lourdammal Simon]

பஞ்சாயத்துக்களின் ஆயுள் காலத்தை நீடிக்க வேண்டிய அவசிய மில்லை என்று சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நம் நாட்டி னுடைய பொருளாதார, சமூக அபிவிருத்திக்காக தொடர்ந்து பல ஐந்து ஆண்டு திட்டங்களை சர்க்கார் நிறைவேற்றிவருகின்றனர். பஞ்சாயத்துக் களின் அபிவிருத்திக்கான திட்டங்களும் ஐந்து ஆண்டு திட்டங்களை ஒட்டி வரைந்தால்தான் நாடு ஒருமுக்கமாக முன்னேற வகை செய்ய முடியும். அங்கத்தினர்களும் நல்ல பல திட்டங்களைக் கொண்டுவந்து அவற்றை நிறைவேற்றி வைத்து பெருமிதம் கொள்ளலாம். அடிக்கடி தேர்தல் நடைபெறுவதில் தேர்தல் நடத்துகிறவர்களுக்கும் பொது மக்களுக்கும் அநேக கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் ஏதாவதொரு ஸ்தல ஸ்தாபனத்திற்கோ அல்லது சட்ட சபைக்கோ தேர்தல் நடத்திக் கொண்டே இருக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் சர்க்காருக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் பதவிக் காலத்தை ஐந்தாண்டுகளாக ஆக்கினால், அவைகளின் தேர்தல்கள், சட்ட சபைக்கான பொதுத் தேர்தல்கள் இரண்டிற்கும் மத்தியில் நடைபெறுமாறு ஏற்பாடு செய்ய முடியும். தேர்தல் செலவும் குறையும். இந்த கருத்தில்தான் சென்னை நகரசபை, மற்று முள்ள நகரசபைகளின் பதவிக் காலத்தையும் ஐந்து ஆண்டுகளாக உயர்த்த லாம் என்று சர்க்கார் உத்தேசித்துள்ளார்கள்.

பொது மக்கள்தான் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும், பொது மக்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் அங்கத்தினர்கள் தலைவரை தேர்ந்தெடுப்பது சரியல்ல என்று ஒரு சில கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். எல்லா அங்கத்தினர்களும் பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறவர்கள்தான். அதனால் அவர்களும் மதிப்பிற்கும் நல்ல எண்ணத்திற்கும் தகுதியான வர்கள் என்று கருதுகிறேன். அங்கத்தினர்களிலிருந்து ஒரு தலைவரை தேர்ந்தெடுத்தால்தான் அந்தத் தலைவருக்கும் அங்கத்தினர்களுக்கும் கூடுதலான சௌகரியம் ஏற்படும். அவர்களும் நல்ல முறையில் இந்த பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தை நடத்த முடியும் என்ற ஒரு கருத்தைக்கொண்டு தான் தலைவர் அங்கத்தினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்ற ஒரு முறை கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் சில அங்கத்தினர்கள் வேறு சில சீர்திருத்தங்களை கொண்டுவரவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தில் சுகாதார வசதியை கவனிக்குமாறும் கேட்டிருக்கிறார்கள். இது விஷயமாக ஏதாவது குழப்பம் ஏற்பட்டால், கலெக்டர், இன்ஸ்பெக்டர்களிடம் அறிவித்தால் அவர்களால் அது நேரடி யாக கவனிக்கப்படும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக் கிறது. அதுவுமன்றி பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தில் சுகாதாரம் மற்றும் பல சௌகரியங்களை செய்வதற்காக உள்ள ஏற்பாடு இருக்கிறது. அதைச்செய்ய தவறினால் அது அரசாங்கத்தின் குற்றமல்ல. அந்த இடங்களிலுள்ள அங்கத்தினர்களும் அதற்காக முயற்சி எடுத்தால் நிச்சயமாக இந்த ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாகம் நடைமுறையில் நன்றாக நடக்கும் என்பதில் சந்தேக மில்லை.

கனம் அங்கத்தினர் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் ஐந்தாண்டு காலவரை கொடுத்தால் அங்கத்தினர் சோம்பேரிகளாகிவிடுவார்கள் என்று கூறினார்கள். இந்தச் சபையில் இருக்கும் ஒருவருமே அதை ஆதரிக்கமாட்டார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் ஐந்து ஆண்டுகளில் இதைவிட கூடுதலாக சௌகரியங்கள் செய்ய முடியும். ஐந்து ஆண்டுகளில் சோம் பேரிகள் ஆகமாட்டார்கள். அதனால் அங்கத்தினர்களுக்கு சேவை செய்ய ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இந்த மசோதாவைப் பற்றி இதுவரையிலும் கனம் அங்கத்தினர்கள் பலர் நல்ல ஆலோசனைகளையும், கொண்டுவர வேண்டிய நல்ல திருத்தங் களையும் பற்றி பேசினார்கள். இந்த மசோதாவை இப்பொழுது செலக்ட் கமிட்டியின் ஆலோசனைக்கு விடப்போகிறோம். அப்பொழுது நல்ல முறையில் இந்த மசோதா ஆலோசிக்கப்பட்டு சரியான முறைகள் கையாளப்படும் என்று நான் கருதுகிறேன். அதுவுமன்றி இவ்வளவு நல்ல ஆலோசனை களைக் கூறினவர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[2nd November 1957]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, I move the following amendment to the motion moved by my hon. Colleague :—

“ That after the words ‘ be referred to a Select Committee ’, add the words ‘ with instructions to report before 8th November 1957 ’.”

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER : Hon. Member Sri N. K. Palanisamy has moved an amendment to the effect, ‘ that the Bill be circulated for eliciting public opinion.’ I would like to know from the hon. Member whether he is withdrawing it.

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I would like to speak a few words.

MR. SPEAKER : The hon. Member has spoken yesterday and he cannot make a second speech. I am sure the hon. Member himself knows it. Let him say whether he is withdrawing or not. If he is not withdrawing, I shall put his amendment to the vote of the House. That is all my duty.

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, in view of the fact that the Government have agreed to refer the Bill to a Select Committee, I am withdrawing my amendment.

The amendment was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is :

“ That the Madras Village Panchayat (Amendment) Bill, 1957, be referred to a Select Committee with instructions to report before 8th November 1957.”

The motion as amended was put and carried.

* THE HON. SRIMATHI LOURDAMMAL SIMON : I shall now read the names of the Members of the Select Committee. The Committee shall consist of the following Members :—

1. The Hon. Sri C. Subramaniam.
2. „ Srimathi Lourdammal Simon.
3. Sri P. G. Karuthiruman.
4. „ M. D. Ramasami.
5. „ V. A. Muthiah.
6. „ M. Kalyanasundaram.
7. „ K. N. Palanisamy Gounder.
8. „ K. Vasudevan.
9. „ T. Sivagnanam Pillai.
10. „ S. M. Annamalai.
11. „ P. S. Chinnadurai.
12. Srimathi Kamalambuja Ammal.
13. Sri D. S. Audimoolam.
14. „ T. V. Sannasi.
15. „ K. Vinayakam.

2nd November 1957]

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Village Panchayats (Amendment) Bill, 1957, be referred to a Select Committee consisting of the following members with instructions to report before 8th November 1957 :—

1. The Hon. Sri C. Subramaniam.
2. „ Srimathi Lourdammal Simon.
3. Sri P. G. Karuthiruman.
4. „ M. D. Ramasami.
5. „ V. A. Muthiah.
6. „ M. Kalyanasundaram.
7. „ K. N. Palanisamy Gounder.
8. „ K. Vasudevan.
9. „ T. Sivagnanam Pillai.
10. „ S. M. Annamalai.
11. „ P. S. Chinnadurai.
12. Srimathi Kamalambuja Ammal.
13. Sri D. S. Audimoolam.
14. „ T. V. Sannasi.
15. „ K. Vinayakam.”

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER : Under Rule 98 (1) of the Assembly Rules, I nominate the Hon. Sri C. Subramaniam as the Chairman of the Select Committee.

(2) THE MADRAS REGISTRATION OF VETERINARY PRACTITIONERS BILL,
1957 (L.C. BILL NO. 2 OF 1957).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, I beg to move—

“ That the Madras Registration of Veterinary Practitioners Bill, 1957 (L.C. Bill No. 2 of 1957) as passed by the Legislative Council be taken into consideration at once.”

The need for the establishment of a Veterinary Council for the registration of Veterinary practitioners on the lines of similar statutory bodies existing for the allied professions has been repeatedly urged by members of the veterinary profession. At present there is no agency to control and regulate the practice of the profession or to maintain a register of practitioners. The Government therefore considers it necessary to undertake legislation for the purpose. The Bill gives effect to this object.

The Bill provides for the establishment of a State Veterinary Council. The Council shall have power to appoint a Registrar and other officers and servants. Provision has therefore been made for the maintenance of a register of Veterinary Practitioners, for